

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **K. V.**, v řízení zastoupené Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Legionářská 3, proti žalované **Univerzitě Palackého v Olomouci** se sídlem Olomouc, Křížkovského 511/8, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 22.5.2011 č.j. 1239/2011-R, ve věci poplatku za studium,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Mgr. Dagmar Beníkové, advokátce se sídlem Olomouc, Legionářská 3, **se přiznává** odměna za zastupování žalobkyně a náhrada hotových výdajů částkou 5.808,-Kč, která jí bude vyplacena po právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o přezkoumání rozhodnutí o stanovení poplatku za studium delší než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok a bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 6.12.2010 č.j. D08808/2010.

Žalobkyně namítla, že

- 1) byl porušen § 58 odst. 6 zákona č. 111/1998 Sb., v příslušném znění (dále jen zákon o VŠ), podle něhož má škola povinnost zveřejnit výši poplatků před termínem pro podávání přihlášek ke studiu. Poplatky měly být zveřejněny do 28.2.2010, ale byly zveřejněny až 15.3.2010. Žalobkyni proto neměla být vůbec uložena povinnost k platbě, když podle žalobkyně se jedná o lhůtu prekluzivní. Žalobkyně nesouhlasí s názorem žalované, že termín zveřejnění slouží uchazečům o studium, ani s tím, že k pozdnímu zveřejnění došlo kvůli složité proceduře publikace. Žalobkyně uvedla příklady jiných škol, které zveřejnily výši poplatků ve stanovené lhůtě;
- 2) byl porušen § 68 odst.1 zákona o VŠ, podle něhož má být rozhodnutí vydáno do 30 dnů ode dne přijetí žádosti, což se v jejím případě nestalo;
- 3) žalovaná poukázala na to, že žalobkyně netvrdila ani nedoložila žádný důvod pro prominutí poplatku, proto jí nebyl prominut. Jiný student (L. C.) ale také neuvedl žádný důvod a přesto mu byl poplatek prominut.

Tyto žalobní body zopakovala zástupkyně žalobkyně ještě v replice k vyjádření žalované.

Žalovaná ve vyjádření potvrdila skutkové okolnosti uvedené žalobkyní (datum zveřejnění výše poplatků, opožděné vyřízení žádosti žalobkyně), avšak k žalobnímu bodu 1) uvedla a argumentovala, že lhůta uvedená v § 58 odst. 6 zákona o VŠ není lhůtou prekluzivní. K žalobnímu bodu 2) uvedla, že opožděné vydání rozhodnutí nezakládá jeho nezákonnost a k žalobnímu bodu 3) uvedla, že se jednalo o odlišnou situaci, když u zmíněného studenta bylo rozhodnuto o prominutí poplatku na základě vynikajících studijních výsledků, což je skutečnost, kterou si žalovaná zjišťuje sama, bez toho, aby student něco dokládal. Žalovaná navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Skutkové okolnosti věci jsou mezi stranami nesporné : žalovaná zveřejnila výši poplatků dne 15.3.2010, přičemž termín byl stanoven do 28.2.2010. Dne 6.12.2010 bylo vydáno rozhodnutí o povinnosti žalobkyně zaplatit poplatek, její žádost o přezkoumání rozhodnutí byla žalované doručena dne 17.2.2011 a napadené rozhodnutí o přezkoumání bylo vydáno 22.5.2011. Žalobkyně v žádosti o přezkoumání namítala nezákonnost postupu žalované shodně jako v žalobním bodu 1) žaloby podané k soudu. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí kromě argumentace k tomu, že lhůta uvedená v § 58 odst.6 zákona o VŠ není prekluzivní, uvedla ještě, že žalobkyně netvrdila ani nedoložila žádné skutečnosti rozhodné pro prominutí či snížení poplatku. Rozhodnutí, na které poukazovala žalobkyně ve 3) žalobním bodě, bylo vydáno 1.7.2011 L. C., když žalovaná vyhověla jeho žádosti a promínila mu poplatek za studium delší než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok, a to z důvodu jeho studijních výsledků (vážený studijní průměr 1,12 po celou dobu studia).

Rozhodující v této věci je povaha lhůty podle § 58 odst. 6 zákona o VŠ. Prekluze je jedním z právních institutů, v němž se výrazně projevuje plynutí času. Neuplatněním práva ve stanovené lhůtě toto právo zaniká. Vzhledem k takto významným následkům je z hlediska právní jistoty nezbytné, aby byl charakter konkrétní lhůty zcela jasný, zřetelný pro každého, kdo se s ním setká. Proto bývá tato lhůta v právních předpisech výslovně provázena dovětkem „jinak právo zanikne“ (srov. např. § 504 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů) či jiným způsobem nevzbuzujícím pochybnosti (srov. např. § 148 odst.1 větu první zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů : Daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky.).

Podle § 58 odst. 6 zákona o VŠ, veřejná vysoká škola zveřejní výši poplatků spojených se studiem podle odstavců 1 až 5 pro příští akademický rok před termínem pro podávání přihlášek ke studiu. Výši, formu placení a splatnost poplatků určí statut veřejné vysoké školy.

Soud se zcela ztotožňuje s žalovanou v tom, že lhůta podle § 58 odst.6 zákona o VŠ není lhůtou prekluzivní. Ani z citovaného odstavce ani z jiného ustanovení zákona o VŠ nevyplývá prekluzivní charakter této lhůty, nikde není vyjádřena výslovná vůle zákonodárce k tomu, aby po uplynutí této lhůty již nebylo možno zveřejnit výši poplatků. Jedná se tedy o lhůtu pořádkovou, jejímž smyslem je informovat studenty, budoucí studenty i kohokoliv jiného o poplatcích spojených se studiem na té či jiné vysoké škole. Opožděné zveřejnění výše poplatků žalovanou proto nemohlo mít za následek prekluzi práva stanovit poplatek žalobkyni.

Pokud žalobkyně nesouhlasila s názorem žalované, že termín zveřejnění slouží uchazečům o studium, pak je nutno uvést, že žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabývala pouze touto skupinou (budoucích) studentů, ale zároveň i situací studentů stávajících a odlišnostmi jejich situace, právě s ohledem na konkrétní postavení žalobkyně. Pokud jde o důvody, kvůli nimž žalovaná zveřejnila výši poplatků opožděně, je na žalované, aby pro ni byly impulsem pro zlepšení do budoucna, avšak z hlediska oprávněnosti k uložení poplatkové povinnosti žalobkyni jsou nerozhodné. Dále je nutno připomenout, že žalobkyně neuvedla – kromě tvrzené prekluze – žádnou konkrétní skutečnost, v níž by

spatřovala porušení svých práv rozhodnutím žalované o stanovení daného poplatku (např. že studuje kratší dobu atd.). Žalobní bod 1) je nedůvodný.

Podle § 68 odst.1 zákona o VŠ, na rozhodování o právech a povinnostech studenta se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Rozhodnutí musí být vydáno do 30 dnů ode dne přijetí žádosti nebo oznámení předmětné skutečnosti.

Žalovaná nevydala napadené rozhodnutí ve lhůtě stanovené § 68 odst.1 zákona o VŠ, její postup byl tedy zatížen vadou. Za této situace soud zkoumal, zda předmětná vada je způsobilá přivodit nezákonnost napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.). Žalobkyně kromě poukazu na toto pochybení neuvedla v žalobě zhora nic k tomu, jak konkrétně byla tímto postupem žalované poškozena, jak konkrétně se tato vada projevila ve sféře žalobkyně. Soud rozhodující ve správním soudnictví není oprávněn ani povinen vyhledávat za účastníky další skutečnosti nad rámec žalobních tvrzení (s výjimkou nejzávažnějších vad podle § 76 odst. 1 písm. a/ či b/ s.ř.s., což však není daný případ), proto dospěl k závěru, že tato vada neměla na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv, a žalobní bod 2) je nedůvodný.

Podle § 58 odst.8 věty druhé zákona o VŠ, rektor může v rámci rozhodování o žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.

Podle čl.22 odst. 6 Statutu Univerzity Palackého v Olomouci ze dne 4.11.2010, důvodem pro prominutí poplatku jsou a) vynikající studijní výsledky, b) absolvování studia v délce nejméně jeden měsíc na jiné vysoké škole v zahraničí, c) tíživá sociální situace nebo jiný vážný důvod, který neumožňoval přerušování studia. Podle čl. 22 odst.7 tohoto vnitřního předpisu okolnosti pro uplatnění odstavce 6 musí student doložit spolu s písemnou žádostí, kterou podává rektorovi prostřednictvím a s vyjádřením děkana fakulty UP, na níž je zapsán.

Žalobkyně v žádosti o přezkum uvedla jen důvody, v nichž spatřuje nezákonnost rozhodnutí, žádné důvody pro prominutí poplatku. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavřela, že u žalobkyně neshledala žádný důvod pro prominutí poplatku, když žalobkyně nic takového netvrdila ani nedoložila. Žalovaná tedy postupovala v souladu s výše uvedenými ustanoveními, především s čl. 22 odst.7 Statutu Univerzity Palackého.

Pokud žalobkyně poukazovala na rozhodnutí v případě jiného studenta, je třeba zdůraznit, že L. C. byl poplatek prominut až rozhodnutím ze dne 1.7.2011, tedy později, než bylo vydáno napadené rozhodnutí ohledně žalobkyně. V době vydání napadeného rozhodnutí tedy žalobkyně nemohla reálně očekávat a spoléhat na to, že žalovaná bude postupovat „nadstandardně“ a sama zváží okolnosti pro případné prominutí poplatku. Žalobkyně navíc v žalobě ani v replice netvrdila, že by dosahovala vynikajících studijních výsledků a její situace by tak byla srovnatelná se studentem L. C. Žalobní bod 3) je nedůvodný.

S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s., když procesně úspěšné žalované nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady nad její běžnou úřední činnost.

Žalobkyně byla v řízení zastoupena advokátkou ustanovenou jí soudem, v souladu s § 35 odst. 8 s.ř.s. soud tedy přiznal zástupkyni žalobkyně odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů za 2 úkony právní služby (převzetí věci, vyjádření) po 2.100,- Kč, 2 x režijní paušál po 300,- Kč, to vše navýšeno o 21% DPH, jejíž plátní je zástupkyně žalobkyně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 31. října 2013

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu